

Bedtagelse, er altsaa det Hensyn, som gjentagne Gange er blevet gjort gjældende, at nye Forslag af væsentlig Betydning ikke bør fremkomme ved 3die Behandling og i Forbindelse dermed den Overbevisning hos os, at saadanne Institutioner eller rettere Instituter som det, der her er Tale om, ikke bør indsende deres Andragender til Ministeren saa tidlig, at det er ham umuligt at fremsætte Forslag tidligere. Der ligger altsaa ikke deri nogen Vebredelse mod den ærebe Minister, for, at han ikke er kommen med Forslaget før mellem 2den og 3die Behandling, men den Udtalelse fra vor Side, at de, der ønske saadan Forhøjelse eller Tilflugt, bør komme til Ministeren med deres Andragende saa tidligt, at Ministeren kan faae Leilighed til at overveje, det i No. og fremsætte det til Finantslovens 2den Behandling i Folkethinget. — Jeg gaar dernæst til Udbringingsforslaget Nr. 27, vedrørende en Bygningsforandring ved det kongelige Theater. Her er Samarbejdet forbi. Den ærebe Minister havde stillet et saadant Forslag under § 26, og det har hele Udvalget været saa modigt at modsætte sig; men en Del af Udvalget har kun modsat sig det paa den Maade, at de have flyttet det over paa § 21. Det antager jeg ikke, at Ministeren kan have Noget imod, thi det er ham vel saa temmelig ligegyldigt, paa hvilken Paragraph det staar, naar det kun gaar igjennem. — Udvalgets Flertal har imidlertid ogsaa ment at maatte modsætte sig dette Forslag paa § 21, og det af to Grunde. Den Koncertsal, som i Forslaget paatænkes omdannet til en Skole for Theatrets Elever, er et af de berømte Lokaler, som skrive sig fra Theatrets Bygningstid. Dengang Theatret blev bygget og ombygget, og da alle de mange mærkverdige Deliberationer fandt Sted, i Kraft af hvilke den nye Theaterbygning forlangtes, var denne Koncertsal Ojenstand for Forhandling. Efter det oprindelige Forslag var den bestemt til en Korsyngeskole, men under Bygningen fik Theaterbestyrelsen og dens Konsulenter Betænkelse i saa Henseende, idet man var kommen til det Resultat, at det var bedre at lave en Koncertsal ud deraf, i hvilket Diemed man foreslog en betydelig Udgift. Der var ogsaa gjort et Forslag til Sagens Udsmykning, som jeg dog ikke tror, der blev Noget af, men i alt Fald blev Resultatet, at da værende Kultusminister Hall approberede Forslaget om, at omdanne Korsyngeskolen til en Koncertsal, hvilket Forslag da blev antaget, idet man mente, at Lokalet saa vilde være ganske fortrinlig anvendt, og at det vilde svare til den Bestemmelse, som det tidligere var helliget til. Nu har denne Koncertsal i nogen Tid faaet uden Koncert, og Resultatet er blevet, at man er kommen til Erkendelse af, at til Koncert kan den ikke bruges. Derefter har den været brugt nogen Tid til Skole, og man er da kommen til den Erkendelse, at til Skole kan den heller ikke bruges. Nu er der indtraadt

en ny Fase, og det er den, at man vil ombygge Koncertsalen til Skolelokale, men hvad vil Følgen blive deraf? Den vil blive for det Første, at man anvender Penge til at oprette et Skolelokale, og dernæst, at man kaster Penge bort, idet man tilintetgjør Koncertsalen. Koncertsalen repræsenterer jo, nemlig en Værdi — jeg vil antage, en Værdi af 40 à 50,000 Kr., men maaste er den mindre —, som ødelægges, og det at tilveiebringe et Skolelokale repræsenterer en ny Værdi, som er opført her paa Finantsloven. Nu er det, at vi mene, at man paa den Maade tilveiebringer et meget dyrt Skolelokale, og det af to Grunde, nemlig for det Første, fordi disse Lokaler komme til at repræsentere en Rente, som snæver til den Kapital, der tilintetgjøres, og den Kapital, der offres, hvilken Rente vil være langt betydeligere end den Leieudgift, som det vilde medføre, om man vilde leie et Lokale til Skole andetsteds eller opgive noget af Theatrets Leieindtægt af Buikker, osv. for der at anlægge et Skolelokale, saa at det altsaa vil blive et meget dyrt Skolelokale, og for det Andet, fordi vi have haft nogen berettiget Tvivl, om denne Ordning nu ogsaa vilde blive staaende. I Statsrevisionens Betænkning for Finantsaaret 1874—75 findes der nemlig en Udtalelse fra kompetente, sagkyndige Folk om, at den heldigste Maade at anvende Lokalet paa vilde være til Koncertsal, og vi have jo ogsaa senere i Folkethinget hørt, at det er en Beslutning, som er truffen i Kraft af en moden Overveelse, og saa maa vi jo vente, at denne Beslutning igjen dukker op, og at det, naar Skolen har været benyttet i nogen Tid, vistnok vil vise sig, at Lokalet hellere burde have været anvendt til Koncertsal, saa at vi maaste atter kunde komme til at rive Skolen ned og bygge Koncertsalen op og saaledes blive ved i det Uendelige. Efter Flertallets Mening bør derfor Sagen ordnes saaledes, at man lader Koncertsalen blive, hvad den er, indtil man er kommen fuldstændig paa det Nene med, hvad Lokalet skal bruges til, hvilket man jo ikke veed nu, og at man da anbringer Skolelokalet andetsteds, enten ved at leie et Lokale dertil, eller ved at opgive nogen Leieindtægt af selve Theatrets Bygning. Derfor man gjør dette Sidste, saa vil man kunne opnaa at faae et Skolelokale, som er fuldstændig tilfredsstillende, og det for en billigere Leie end den Rente, der nu kastes bort, hvis man gaar ind paa at tilintetgjøre den nu bestaaende Koncertsal og at bygge den om til et Skolelokale. Dette er imidlertid ikke den eneste Grund for os til at modsætte os dette Forslag. Flertallet har i sin Betænkning ved 2den Behandling — maaste det maa være mig tilladt at minde om 2den Behandling, thi gennemgaaende har jeg faaet det Indtryk, at det er en Behandling, som man har glemt i Folkethinget, Hjøndt det ikke er saalænge siden, at den fandt Sted, men Udtømmelsen er jo i det Hele taget fort nu for